

รวมบทความย่อผลงานวิจัย

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

กลุ่ม 3

สังคม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว

2 สิงหาคม 2564

ณ อาคาร 20 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ความพร้อมของกลุ่มธุรกิจเอกชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

Readiness of the Private Business Groups in the Lower Provinces of Northeastern 2 of Thailand towards the ASEAN Community Labor Market

สุเชาวน์ มีหนองหว้า

Suchao Meenongwah

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Email: suchaome@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความพร้อมของกลุ่มธุรกิจเอกชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มธุรกิจเอกชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ ตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการ ประธานกรรมการกิตติมศักดิ์ ที่ปรึกษาของหอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัด และสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัด ในพื้นที่ยโสธร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 151 คน ซึ่งกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบอิสระ และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความพร้อมของกลุ่มธุรกิจเอกชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ต่อการเข้าสู่ประชาคมและวัฒนธรรมอาเซียนในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ด้วยค่าเฉลี่ย 3.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านมาตรฐานความพร้อมด้านคุณภาพและแรงจูงใจในตลาดแรงงาน ด้วยค่าเฉลี่ย 4.14 รองลงมาคือ ด้านมาตรฐานวิชาชีพกลางแรงงานไทย และด้านการเตรียมการด้านภาษาและวัฒนธรรมด้วยค่าเฉลี่ย 4.07 และ 3.91 ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานอาเซียนของกลุ่มธุรกิจเอกชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยค่าเฉลี่ย 4.06 รองลงมาคือ ความเชื่อเกี่ยวกับการทำงานในประชาคมอาเซียน และความรู้สึกที่มีต่อการทำงานในประชาคมอาเซียน ด้วยค่าเฉลี่ย 3.96 และ 3.90 ตามลำดับ

จากผลการวิจัยดังกล่าวจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การสร้างโอกาสแก่แรงงานท้องถิ่นในตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแรงงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ควรเข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมคุณภาพ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ด้านแรงงาน รวมทั้งการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและเกี่ยวกับตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ร่วมกับการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัด และสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมด้านคุณภาพและแรงจูงใจในตลาดแรงงาน การเตรียมความพร้อมด้านภาษาและวัฒนธรรม การให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพกลางแรงงานไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการส่งเสริมสวัสดิการแรงงานให้มากขึ้น เนื่องจากบุคลากรในกลุ่มธุรกิจเอกชนดังกล่าวมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมากซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการนำความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับแรงงานประชาคมอาเซียน ไปถ่ายทอดและเตรียมความพร้อมให้กับแรงงานท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบ เพื่อสร้างโอกาสในตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนให้แก่ประชาชนต่อไป ขณะเดียวกันภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อตั้งการกำกับดูแลและส่งเสริมกลุ่มธุรกิจเอกชนทั้ง 4 หน่วยงานดังกล่าว ควรให้ความสำคัญในการสร้างความเข้มแข็ง ให้เป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญตามนโยบายของรัฐบาลในยุคสมัยปัจจุบันอย่างแท้จริง

คำสำคัญ: ความพร้อมตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน กลุ่มธุรกิจเอกชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

Abstract

The objectives of the research were 1) to study the readiness of the private business groups in the lower provinces of Northeastern 2 of Thailand regarding the changes due to the entry into the ASEAN Community and 2) to investigate the opinions of the private business groups under study with regard to the factors that influenced the readiness for the ASEAN Community labor market. The samples of 151 were derived from the provincial chamber of commerce, the provincial industrial council, and the provincial tourism business associations in the provinces of Yasothon, Sisaket, Amnatcharoen and Ubon Ratchathani. The sample size was determined by Taro Yamane's formula. The research instrument was the questionnaire. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, means, standard deviation, t-test and variance analysis. The research findings were as follows.

1. Readiness of the private business groups for the entry into the ASEAN Community labor market in the lower province of Northeastern 2 of Thailand was at a favorable level averaging 3.95. In view of individual aspects, it was found that all aspects were in favor. A maximum aspect was the one on a labor market quality and motivation averaging 4.14,

followed by a professional standard of Thai labor and preparation in terms of language and culture averaging 4.07 and 3.91 respectively.

2. Considering the factors that influenced the readiness for the entry into the ASEAN Community labor forces, it was found that the factors influenced the readiness for the entry at a high level averaging 3.97. As for individual aspects, it was found that all were at a high level. A maximum one was a determination for the entry averaging 4.06, followed by belief in working in the ASEAN Community and feeling towards working in the ASEAN community in question averaging 3.96 and 3.90 respectively.

The recommendations for the job opportunities were as follows. The agencies concerned with the labor management in both central and regional sectors should play an active part in promoting quality of labor forces. Activities to increase the working experience should be held. Workers should be equipped with training and knowledge on the ASEAN Community and its labor market. Relevant agencies should prepare the labor force in terms of quality and motivation, language and culture, knowledge on the professional standard of Thai labor particularly the promotion of the labor welfare. Since the personnel in the private business groups were well prepared, they should play a crucial role in helping and preparing local labor forces in order to create more job opportunities for the locals. The state sector should play a part in strengthening and modernizing the private business sector as per the state policy.

Keywords: Readiness, ASEAN Community Labor Market, Private Business Groups in Lower Provinces in Northeastern 2 of Thailand

**บทบาทหน้าที่งานบุญกินเนื้อของชุมชนบ้านดงดิบ ตำบลห้วยยาง
อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี***

The roles of the “Boon Kin Neu” ceremony in Dongdib village community,
Tambon Huai Yang, Khongjiam District, Ubon Ratchathani Province

สารณี ขาวดี¹ และ ธีระพันธ์ ศิริเทพ²

Sarapee Khowdee¹ and Teerapun Siritep²

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หลักสูตรภาษาไทยและการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

E-mail: mink_223la@hotmail.com

²นักศึกษาชั้นปีที่ 5 หลักสูตรภาษาไทยและการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

E-mail: teerapun.si.60@ubu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาบทบาทของงานบุญกินเนื้อที่มีต่อชาวชุมชนบ้านดงดิบ ตำบลห้วยยาง อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยเก็บข้อมูล 2 แหล่ง คือ เอกสาร และลงพื้นที่ภาคสนาม ผลการศึกษาพบว่า งานบุญกินเนื้อนี้มีบทบาท 2 ระดับ ได้แก่ ระดับปัจเจกบุคคล มี 2 บทบาทย่อย คือ บทบาทในการตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจ และบทบาทในการปลูกจิตสำนึกเรื่องกตัญญูทวดเวที ส่วนระดับชุมชน มี 5 บทบาทย่อย ได้แก่ บทบาทในการสร้างความรักความอบอุ่นในหมู่เครือญาติ บทบาทในการเสริมสร้างความรักความสามัคคีของคนในชุมชน บทบาทในการรักษาวัฒนธรรมให้คงอยู่ บทบาทในการควบคุมสังคม และบทบาทในการให้ความบันเทิง จากผลการศึกษาทำให้เห็นว่าการทำงานบุญกินเนื้อยังคงดำรงอยู่ในชุมชนบ้านดงดิบจวบจนปัจจุบัน เป็นเพราะงานบุญนี้ยังทำหน้าที่รับใช้ชาวชุมชนอยู่ ทั้งยังช่วยเชื่อมร้อยมนุษย์ พุทธศาสนา และผีบรรพชนไว้ด้วยกัน

คำสำคัญ: งานบุญกินเนื้อ บทบาทหน้าที่ บ้านดงดิบ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

*บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาอิสระเรื่อง “องค์ประกอบพิธีกรรมและบทบาทหน้าที่งานบุญกินเนื้อของชุมชนบ้านดงดิบ ตำบลห้วยยาง อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี” การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทยและการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประจำปีการศึกษา 2563 โดยมี ผศ.ดร.สารณี ขาวดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิจัย

This article is part of the independent study entitled, “The components and roles of Boon Kin Neu ceremony in Dongdib village community, Tambon Huai Yang, Khongjiam District, Ubon Ratchathani Province,” submitted in partial fulfillment of the Bachelor Degree of Arts in Thai and Communication, Faculty of Liberal Arts, Ubon Ratchathani University, academic year 2020, advised by Asst. Prof. Sarapee Khowdee, PhD.

Abstract

This article aims to study the roles of “Boon Kin Neu” ceremony for people in Dongdib village community, Tambon Huai Yang, Khongjiam District, Ubon Ratchathani Province. The researcher collected data from two sources including documents and fieldwork. The results show that there are two levels of the roles of “Boon Kin Neu” ceremony namely the individual level and the community level. The first level includes two sub-roles, which are the roles to respond to mental needs, and the roles to cultivate a conscience in gratitude. For the community level, there are five sub-roles including the role to create close relationship among family members, the role to create unity in the community, the role to preserve culture, the role to control the society, and the role to entertain. It is also found that the reason for the existence of this ceremony in Dongdib community up until the present day is its roles in serving the community as well as connecting people, religion, and ancestral spirits together.

Keywords: Boon Kin Neu Ceremony, Roles, Dongdib Village, Khongjiam District, Ubon Ratchathani Province

**บทบาทหน้าที่ของร่างทรงตำหนักเจ้าแม่กวนอิมบ้านดงถาวร
ตำบลกุดหวาย อำเภอศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์***

The role of medium in Kuan Yim Buddhisattva's Hall at Dong Thaworn Village, Kut Wai
Sub-district, Sikhorphum District, Surin Porvince.

สุนารี ศรีเพชร¹ และ บุญชู ภูศรี²

Sunaree Sonpet¹ and Boonchoo Poo Sri²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

E-mail: sopet0612969891@gmail.com

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

E-mail: b.poo Sri@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทและหน้าที่ของร่างทรงตำหนักเจ้าแม่กวนอิมบ้านดงถาวร ตำบลกุดหวาย อำเภอศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่า พิธีกรรมของร่างทรงตำหนักเจ้าแม่กวนอิมบ้านดงถาวร มีบทบาทและหน้าที่ต่อชุมชน 2 ระดับ คือ ระดับปัจเจกบุคคล พบ 3 บทบาทย่อย ได้แก่ บทบาทเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ บทบาทในการควบคุมพฤติกรรม และบทบาทในการสั่งสอนคุณธรรมจริยธรรม ส่วนบทบาทระดับชุมชน พบ 3 บทบาทย่อย ได้แก่ บทบาทในการเป็นศูนย์รวมจิตใจ บทบาทในการควบคุมสังคม และบทบาทในการสืบทอดวัฒนธรรม จากผลการศึกษาทำให้เห็นว่า ร่างทรงตำหนักเจ้าแม่กวนอิม ยังมีบทบาทต่อการวิถีชีวิตของคนในชุมชนบ้านดงถาวร ทำให้ร่างทรงตำหนักเจ้าแม่กวนอิมบ้านดงถาวรยังคงมีพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและสังคมอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน

คำสำคัญ: บทบาทหน้าที่ ร่างทรง ตำหนักเจ้าแม่กวนอิม บ้านดงถาวร

*บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความเชื่อและบทบาทของร่างทรงเจ้าของพระตำหนักเจ้าแม่กวนอิมบ้านดงถาวร ตำบลกุดหวาย อำเภอศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ตามการศึกษาศุตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยมี ผศ.ดร.บุญชู ภูศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

Abstract

This article aims to study the roles and responsibilities of the medium in Kuan Yim Buddhisattva's Hall at Dong Thaworn Village, Tambon Kudwai, Srikoraphoom District, Surin Province. The results show that the rituals of the medium at Dong Thaworn's Kuan Yim Buddhisattva's Hall hold two levels of roles and responsibilities towards the community. Firstly, the roles and responsibilities at the individual level contains three sub-roles which are the roles to be spiritual anchors, the roles to control behaviours, and the roles to preach morals and ethics. For the community roles, three sub-roles including the roles to be the heart and soul of the community, the roles to control the society, and the roles to inherit culture are found. It is also shown that the medium in Kuan Yim Buddhisattva's Hall plays important roles on the way of life of people in Dong Taworn Village community. This helps maintain the rituals involving people and society performed by the medium in Kuan Yim Buddhisattva's Hall in Dong Taworn Village until the present days.

Keywords: Roles and Responsibilities, Medium, Medium in Kuan Yim Buddhisattva's Hall at Dong Thaworn Village, Ban Dong Thaworn

บทบาทและการสื่อความหมายทางสังคมวัฒนธรรมการกินในเพลงลูกทุ่งหมอลำอีสาน*

The Role and Interpretation of Eating in Socio-cultural Relation in Isan Folk Songs.

วัชรภรณ์ จำลอง¹ และ สุทธินันท์ ศรีอ่อน²

Watcharaporn Chamlong¹ and Suddhinan Sri-on²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

Email: Aeaewatcharaporn@gmail.com

²อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

Email: Suddhinan77@gmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของบทความวิจัยนี้ คือ เพื่อศึกษาบทบาทและการสื่อความหมายทางสังคมวัฒนธรรมการกินในเพลงลูกทุ่งหมอลำอีสาน ผลการศึกษาพบว่า บทบาททางสังคมวัฒนธรรมการกินที่พบในเพลงลูกทุ่งหมอลำอีสานพบปรากฏเด่นชัด 6 ลักษณะด้วยกัน คือ 1) บทบาทของวัฒนธรรมการกินกับการแสดงอัตลักษณ์ชุมชน 2) บทบาทของวัฒนธรรมการกินกับการนำเสนอความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติที่สัมพันธ์กับวิถีชาวบ้าน 3) บทบาทของวัฒนธรรมการกินกับการสร้างความสัมพันธ์ทางครอบครัว 4) บทบาทของวัฒนธรรมการกินในฐานะวัฒนธรรมเก่าของคนรุ่นใหม่ 5) บทบาทของวัฒนธรรมการกินกับการแสดงความรัก 6) บทบาทของวัฒนธรรมการกินกับเสนอวัฒนธรรมขะลำ ประเพณี-พิธีกรรม บทบาททั้ง 6 เป็นข้อมูลสำคัญที่แสดงว่าวัฒนธรรมการกินอาหารในเพลงได้เสนอภาพสะท้อนอัตลักษณ์และวิถีชีวิตเด่นชัดของชาวอีสาน

การสื่อความหมายทางสังคมวัฒนธรรมการกินพบว่า ปรากฏเด่นชัด 3 ประการ ดังนี้ 1) การสื่อความหมายทางสังคมวัฒนธรรมการกินของดิบ 2) การสื่อความหมายทางสังคมวัฒนธรรมการกินในประเพณีพิธีกรรม และ 3) การสื่อความหมายทางสังคมวัฒนธรรมการกินผัก การสื่อความหมายทั้งสามประการย่อมแสดงว่า วัฒนธรรมการกินของชาวอีสานในเพลงชนิดดังกล่าวเป็นภาพสะท้อนที่สัมพันธ์กับความบริบทจริงในสังคมอีสาน ตลอดจนวิถีชีวิตของผู้คน ลักษณะเช่นนี้เองถือเป็นข้อค้นพบว่า เพลงลูกทุ่งหมอลำอีสานเป็นวรรณกรรมเสมือนจริงชุดสำคัญที่ห่อหุ้มเอาความเป็นอีสานผ่านวัฒนธรรมการกินอาหารไว้ด้วยนั่นเอง

คำสำคัญ: บทบาท การสื่อความหมายทางสังคมวัฒนธรรม เพลงลูกทุ่งหมอลำอีสาน

*บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “บทบาทและการสื่อความหมายทางสังคมวัฒนธรรมของการกินดื่มในเพลงลูกทุ่งหมอลำอีสาน” หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

Abstract

This research paper aims to study the role and interpretation of eating in socio-cultural relation in Isan folk songs. The results of the study revealed that the social roles of eating culture found in Isan folk songs were clearly identified in six characteristics as follows, which are 1) The role of the gastronomic culture and the display of community identity. 2) The role of gastronomic culture in presenting the abundance of nature in relation to the local way of life. 3) The role of gastronomic culture in building family relationships. 4) The role of gastronomic culture as the old culture of the new generation. 5) The role of gastronomic culture and the way of showing affection. 6) The role of gastronomic culture and the presentation of prohibited culture, traditions, and rituals. These six roles are important information that shows that the eating culture in the songs presents a clear reflection of the identity and way of life of the Isan people

Interpretations of eating in socio-cultural were found to be prominent in three aspects as follows: 1) The social-culture interpretation of eating raw food. 2) The interpretations of eating in socio-cultural in traditions and rituals, and 3) Socio-cultural interpretation of eating vegetables. The interpretation of these three meanings implies that the eating culture of the Isan people in this genre of music is a reflection that relates to the real context in Isan society as well as the way of life of the people. This characteristic is considered as a discovery that the Isan folk songs is an important virtual literary series that encapsulates the Isan identity through the food culture.

Keywords: Role, Socio-cultural Interpretations, Isan Folk Songs

การศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดอุดรดิตถ์ โดยกระบวนการมีส่วนร่วม
Study of cultural attractions of the participation process in Uttaradit Province.

โอปอล รังสิมันตุชาติ¹ และ ทิพาพร โพธิ์ศรี²

Opal Rungsimuntuchat¹ and Tipaporn Posrie²

^{1,2}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

^{1,2}Faculty of Humanities and Social Sciences Uttaradit Rajabhat University

E-mail: oolpo_opal@hotmail.com, Posrie@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม จังหวัดอุดรดิตถ์ โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดอุดรดิตถ์ โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ผสมผสานการวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการรวมทั้งเทคนิควิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเข้าด้วยกัน คณะวิจัยร่วมศึกษาและลงพื้นที่สำรวจ ร่วมพูดคุยกับตัวแทนชุมชนในพื้นที่ และคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวจากการสำรวจศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 9 อำเภอ ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ร่วมทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกับผู้นำชุมชนทั้ง 9 อำเภอ จำนวน 9 คน ตัวแทนชาวบ้านและผู้เชี่ยวชาญทางการท่องเที่ยวจาก 9 อำเภอ จำนวน 27 คนและพัฒนารออำเภอ 9 อำเภอ จำนวน 9 คน รวมทั้งสิ้น 45 คน ในการจัดอันดับความสำคัญในด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ผลที่เกิดจากการระดมความคิดเห็นแบบกลุ่มจากผู้นำชุมชน ตัวแทนชาวบ้านและผู้เชี่ยวชาญทางการท่องเที่ยวและพัฒนารออำเภอมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอนตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำร่วมตรวจสอบและร่วมรับ พบว่า ทรัพยากรวัฒนธรรมใน 9 อำเภอ มีทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจำนวนทั้งสิ้น 124 แหล่ง ประกอบด้วย ศาสนสถาน ประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม อาหาร วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตามบริบทของพื้นที่ที่น่าสนใจและการใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีศักยภาพในจังหวัดอุดรดิตถ์ ผลที่เกิดขึ้นจึงได้รับการยอมรับจากชุมชน

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดอุดรดิตถ์ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

Abstract

The goal of this research was to study cultural attractions by using the participatory research process and develop cultural tourism routes in Uttaradit Province. This research combines participatory research with action research and qualitative research techniques. The research team participates in the study and surveys, talks with community representatives in the area, and selects the tourist attractions from exploring the potential of tourist attractions in all 9 districts. Participated in participatory research with community leaders in 9 districts, 9 people, Village representatives and Experts in tourism 9 districts, 27 people, Community development 9 districts, 9 people the total is 45 people that is the importance of ranking in terms of cultural tourism resources in Uttaradit Province.

The result is brainstorming of community leader group. Representatives of villagers and experts in tourism and district development participated in the research process at every step, from thinking, decision, making, investigation, and acceptance, found that cultural resources in 9 districts. There are totals of cultural tourism resources 124 sources which consist of a religious place, traditions, arts, culture, food, local wisdom and way of life that are interesting in unique areas and use of the participatory processes to develop cultural tourist attractions with potential and resulting results are accepting by communities in Uttaradit Province.

Keywords: Cultural tourism, Uttaradit province, Cultural Attractions, Participatory action research

**การพัฒนาฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี***

Database Development on Arts and Culture and Local Wisdom in Ubon Ratchathani
Province Ubon Ratchathani Rajabhat University

กนิษฐา จัตุพันธ์¹ รติรส พิพิธภักดี² วชรินทร์ สินไทย³ และ สุตติดา จารุแพทย์ จินาพร⁴

Kanittha Jatuphan¹ Ratiro Phiphitphakdi² Watcharin Sinthai³

and Suttida Jarupath Jinaporn⁴

สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

English department Faculty of Humanities and Social Sciences Ubon Ratchathani Rajabhat University

E-mail: kanittha.j@ubru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานีและเผยแพร่ข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่นในจังหวัดอุบลราชธานีผ่านทางโปรแกรมกูเกิลไซต์ (Google Sites) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 286 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสำรวจคุณภาพฐานข้อมูลด้านเนื้อหา 2) แบบสำรวจคุณภาพฐานข้อมูลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้งานฐานข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพฐานข้อมูลด้านเนื้อหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.70 คุณภาพฐานข้อมูลด้านเทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00 และความพึงพอใจของผู้ใช้งานฐานข้อมูลสูงสุด คือด้านประโยชน์และการนำไปใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.32 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.77 ผลความพึงพอใจของผู้ใช้งานข้อมูลต่ำที่สุดคือ ด้านการออกแบบและการจัดการรูปแบบเว็บไซต์ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.12 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.79 ผลการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้งานฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.19 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.76

คำสำคัญ: ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น อุบลราชธานี ฐานข้อมูล ระบบฐานข้อมูล

*บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปีงบประมาณ 2563

Abstract

This research aimed to develop a database of arts and culture and local wisdom in Ubon Ratchathani Province and disseminate outstanding arts and culture and local wisdom information in Ubon Ratchathani Province via Google Site. The sample group was 286 students, lecturers and non-academic personnel at Ubon Ratchathani Rajabhat University. The research instruments were 1) database quality survey of content, 2) database quality survey of information technology and 3) satisfaction survey of database users. The data was analyzed using mean and standard deviation. The results showed that the database quality of content was at a moderate level ($\bar{X} = 3.70$). The database quality of technology was at a high level ($\bar{X} = 4.00$). The highest level of satisfaction of database users was in the usefulness and the application ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.77). The lowest level of satisfaction of database users was in the design and the website style management ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.79). Overall, the results of the satisfaction evaluation of the database users in arts and culture and local wisdom of Ubon Ratchathani Province were at a high level ($\bar{X} = 4.19$, S.D. 0.76).

Keywords: Arts and Culture, Local Wisdom, Ubon Ratchathani, Database, Database System